

Ὁ διευθυντὴς τοῦ μεγαλειτέρου θεάτρου τοῦ Λονδίνου *Δρούρυ Λαϊν* ἔδωσε τῆς ὥραιότερας παντομίμας παράστασιν καὶ εἰσήγαγε δωρεάν εἰς τὸ θέατρον 3500 μάγκας, ἧτο μαθηταὶ σχολείων ἀπόρων παιδίων.

ΡΑΧΟΣΥΛΛΕΚΤΗΣ.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Διδάσκαλος τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως φθάσας εἰς τὸ περὶ Μπουμπουλίνας κεφάλαιον ἤρχισε νὰ ἐνθουσιᾷ τόσον, ὥστε ἀφοῦ ἐτελείωσε, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς ἀρσενικοὺς μαθητάς του εἶπε :

— Σὰς εὐχομαι παιδιὰ μου, ὅλοι νὰ γίνετε *Μπουμπουλίναις* !

Καὶ μία εὐτυχὴς ἔκφρασις :

— Αὐτὴ ἡ θερμάστρα μόλις κατορθώνει νὰ ζεσταίνῃ τὸν ἑαυτὸν τῆς !

Τὸ τριετὲς σατανόμυαλο παιδί ενός φίλου μας ἔχει τὴν μονομανίαν εἰς ὅ,τι τοῦ λένε νὰ ἀπαντᾷ στερεοτύπως :

— Ἐσὺ εἶσαι !

Προχθὲς εἰς ἑγγαμὸς φίλος τῆς οἰκογενείας χαϊδεύων αὐτὸ καὶ μεταχειριζόμενος φρασολογίαν τοῦ Ψυρῆ τοῦ λέγει :

— Ἄχ ! κερ.....

Τὸ παιδίον δὲν χάνει καιρὸν, καὶ μὲ δεινὴν σοβαρότητα :

— Ἐσὺ εἶσαι ! οὐ ἀπαντᾷ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΜΑΣ

μετηνέχθη πλαγίως τοῦ παλαιοῦ, ἀκριβῶς ἀπέναντι τῶν Γραφείων τῆς καλῆς μας γειτόνισσας Νέας Ἑφημερίδος, — Ὁδὸς Μουσῶν, ἀρ. 6.

Οἱ Λαυριῶται θὰ μᾶς δώσουν φέτο τὴν ἀποκρηατικὴν μας λέξι.

Εἰς τὸ Λαύριον ἔχουν ἤδη ἀποκρηαῖς καὶ ἔχουν καὶ τὸ λογάκι τους.

Εἶναι καθ' ὅλα τῆς ἐποχῆς καὶ πιστεύομεν ὅτι θὰ τὸ δεχθοῦν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι.

Ἄν καὶ εἶναι ὀλίγον πρόωρον καὶ φοβούμεθα μήπως ὡς τότε μαρानθῇ.

Ἰδού το :

— **Βγάλ' τὸ φόρο Παῦλο !**

Ἀγαπῶμεν τὴν Μακεδονίαν ὅσον τὰς Ἀθήνας. Θέλομεν τοὺς ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς αὐτῆς ῥωμαλέους τὴν ψυχὴν καὶ τὸ φρόνημα. Διὰ τοῦτο μετὰ λύπης ἐλάδομεν ἐπιστολὰς ἐκ Σερρών, μετ' ἀγανακτήσεως ἀνακοινούσας ἡμῖν ὅτι ἐστῆθη ὑπὸ μερικῶν χαλκευτῆριον λιθέλλων διανεμεμένων κρῶρα ἐναντίον ἐντιμοτάτων οἰκογενειῶν. Οἱ λιθέλλοι ἐ-

χακτηρίσθησαν πάντοτε ὡς προϊόντα οὐτιδανῶν καὶ ἀνάνδρων. Λυπούμεθα ὅτι εὐρέθησαν Μακεδόνες, καὶ ὅχι βεβαίως τυχαῖοι, τῶν ὁποίων ἡ ψυχὴ ὑπεχώρησε μέχρι τῆς κακοηθείας. Ὁ τρομερώτερος δικαστὴς πρέπει νὰ εἶναι ἡ συνειδήσις· ὅταν τις δὲν τολμᾷ νὰ πράξῃ τι παρρησία, ὀφείλει οὐτε νὰ τὰ συλλαμβάνῃ κατὰ φαντασίαν. Αἱ ὀλίγαι μας λέξεις εὐχόμεθα νὰ χύσουν ὀλίγον φῶς εἰς τὰς ζοφεράς αὐτὰς συνειδήσεις, ἵνα ἴδωσι τὴν ἀπαισίαν μορφὴν τῶν ὑπ' αὐτῶν τεκταινομένων.

Ἐν Γαλλίᾳ ἡ ἀπεργία τῆς ἡμέρας εἶνε ἡ τῶν ἐργατῶν πορσελάνης ἐν τῇ πόλει Λιμόζ. Πέντε χιλιάδες ἐργάται εὐρίσκονται χωρὶς ἐργασίας ἐν πόλει ἥτις κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα ζῇ ἐκ τῆς πορσελάνης. Δὲν κατασκευάζονται πλέον οὔτε διαφανῆ πιάτα, οὔτε μιλόχριστα φλεδζάνια, οὔτε δοχεῖα δι' ἐμβάμματα, οὔτε κατάλευκοι σουπιέρες, οὔτε λεκάναι γραφικώταται κομμωτηρίων. Ἡ πόλις εἶναι εἰς νέκρωσιν, τὰ ἐργοστάσια ἡρεμοῦσιν, ὁ ἐργατικὸς κόσμος ῥοκανίζει τὰ περισσεύματά του, ἕως ὅτου τελειώσουν αὐτὰ καὶ ἡ πείνα ἐκδώσῃ τὴν μεγάλην ἀπόφασίν της νὰ ἐπαναλάβουν τὸ ἔργον τῶν διὰ νὰ ἐπαναλάβουν μετὰ ἑξ μῆνας καὶ πάλιν τὴν ἀπεργίαν τῶν. Τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν πορσελάνης ἀρχίζουν ἀπὸ 60 λεπτά τὴν ἡμέραν, περνοῦνε ἀπὸ 1,50, ἀναβαίνουν εἰς τὰς 3 δραχμὰς καὶ ἀποκρυσταλοῦνται εἰς τὰς 5 δρ.

Ἡ εὐτέλεια αὐτῆ τῶν ἡμερομισθίων ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ ὅτι ὁ βίος εἶναι ἐκεῖ παρὰ πολὺ εὐθηνός.

Τὸ ἀρωματικώτερον

Τ Σ Α Ι

μόνον εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Παρεπιστημίου

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Η "ΥΓΕΙΑ"

Νικολάου Α. Βασιλειάδου

δύνασθε νὰ τὸ εὑρητε, κομισθὲν ἐσχάτως ἐκ Ρωσσίας εἰς πακέτα καὶ πωλούμενον ὅχι ἀκριβά.

Τὸ ἄρωμά του μεθύει — Ἡ θερμὴ του εἶναι ὕλη ὑγείας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ

Τὰς δύο αὐτὰς κυρίας δύνασθε νὰ τὰς ἀγκαζάξητε ἐνοικιάζοντες

ΠΟΛΥΕΛΛΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΦΩΤΑ

τοῦ τοίχου (Candélabres) πολυτελεστάτη δι' αἰθούσας χοροῦ, συνκναστροφάς, καὶ ἐν γένει τὴν περίοδον τῶν ἀπόκρως ἀπὸ τὸ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ